

LEDER:

I dette nummeret av **Kommunist** starter debatten om partiet. Hva må vi gjøre, hva gjør vi feil, hvordan skal vi rette på feila disse og liknende spørsmål er det mange som stiller seg. Men når vi stiller disse noe defensive spørsmåla til oss sjøl, må vi ikke bare se på de sakene hvor vi har gjort feil. Vi må se på også våre sterke sider. Det må f.eks. ikke glemmes at vi nå har mer tillit i fagbevegelsen enn vi noen gang har hatt. Vi må huske våre sterke sider når vi skal analysere våre svake sider.

Debatten i dette nummeret starter med O███s innlegg, hvor han krever to kamerater til ansvar for tidligere debattinnlegg i avisa. Disse kameratene svarer. V███R hevder i neste innlegg at vi er politiske amatører, og at det er viktig å åpne partiet mer og få eksterne ledere. Disse innlegga er begynnelsen på en debatt om partiets arbeid både internt og eksternt. Debatten vil følges opp i neste nr. fra DS side. Men vi ønsker flere innlegg fra medlemmene. Les innlegga og delta i debatten.

Fram for en frisk debatt om partiet!

Red.

Frist for innlegg til neste nr. er 20.9.79

KRITIKK AV MEDLEMMER AV LEDENDE ORGANER.

Jeg viser til protokoll (sjølkritikk) i nr.1. av "Kommunist" , hvor det handler om daghjemdebatten.

Med glede ser jeg hvordan S [redacted] og H [redacted] innrømmer grove brudd på prinsippene for demokratisk partidebatt. De innrømmer så alvorlige feil at det at de behandla L [redacted] som en fiende - en kontra-revolusjonær - ikke som et medlem som ønska debatt.

Etter å ha lest §15 i partivedtektene , syns jeg det er klart at S [redacted] og H [redacted] har gjort grove brudd på vedtene.

Det gale de gjorde har de heldigvis innrømme. Men så til noe mer alvorlig : De to gjør ikke noe mer enn å innrømme feilene. De sier ikke noe om årsakene til feilen , om hvordan sånt kan skje , og ikke noe om hva de vil gjøre for å unngå at dette gjentar seg.

Hvordan er det mulig at så ledende folk som S [redacted] og H [redacted] (blant de mest ledende i distriktet) kan gjøre sånne feil? Og hva er grunnen til at dere ikke tar opp dette i protokollen?

Har dere en feilaktig (udemokratisk) holdning/innstilling til medlemmene? Har dere tillit til medlemmene , er dere innstilt på å lære av medlemmene , og tåler dere kritikk? Dette er viktige og alvorlige spørsmål.

Jeg vil derfor oppfordre S [redacted] og H [redacted] til å komme med en skikkelig sjølkritikk , hvor dere etter grundige undersøkelser og diskusjoner legger fram for medlemmene om årsakene til at dere gjorde så grove feil. Og at dere samtidig gjør rede for hvordan dere vil korrigere feilene.

Det er synd at medlemmene ikke vet hvem dere egentlig er , for kanskje er det andre medlemmer som har noe annet å komme med. Derfor oppfordrer jeg DS til å "offentliggjøre internt" hvem S [redacted] og H [redacted] er , slik at vi kan få en bred å demokratisk debatt om disse to. Og på den måten styrke partiet. Hvis en slik "intern offentliggjøring" ikke er mulig , hvordan skal da medlemmene få kritisert dere.

Fram for en åpen og demokratisk debatt av ledende organer og kamerater.

O [redacted] .

P.s. Bør ikke DS lese §4 ? D.s.

TIL KAMERAT O. .

Du viser til protokollen i forrige nummer av Kommunist og hevder at H. og S. ikke gjør skikkelig nok sjølkritikk for dag - hjemdebatten tidligere i Kommunist.

Først vil vi understreke at denne protokollen kom istand etter et langt møte mellom I. , A. , H. og S. Det var DSAU som tok initiativ til at et slikt møte skulle holdes , og alle parter - også I. - var fornøyd med denne protokollen den gang.

Sjøltsagt forhindrer ikke det en fortsatt debatt om disse sakene. Vi vil derfor svare så godt vi kan på de spørsmåla du stiller.

Men først vil vi gjøre oppmerksom på at Kommunist er DSAU's ansvar. Det samme gjelder lederen i bladet som S. har ført i pennen.

Først hevder du at vi grovt har brutt vedtektenes §15. Denne paragrafen handler om partilags plikter - og da H. , S. og I. er i ulike partilag , er vel den noe vanskelig å vise til.

Men §3 sier om medlemmenes plikter og rettigheter bl.a.:

" pkt.e) Delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastlegge partiets linje , kjempe for riktige proletariske linjer og mot feilaktige , borgerlige linjer. Kritisere partiets medlemmer og organer uansett stilling...."

Det var dette både I. , H. , S. , A. osv. gjorde i daghjemdebatten. Men H. og S. gjorde grove overtramp - noe de altså gjorde sjølkritikk for i protokollen.

§3 pålegger nemlig medlemmene å føre fram en "dristig kritikk og sjølkritikk" med det "som mål å rette på politiske og organisatoriske feil".

Når H. og S. skrev under protokollen , var det etter å ha fått kritikk fra DSAU og medlemmene. M.a.c. fulgte H. og S. vedtektene. Hadde vi derimot ikke laget noen grundig sjølkritikk , så hadde vi gjort et grovt brudd på vedtektene.

Det må etter vår mening være lov å gjøre overtramp i vårt parti , gjøre feil osv. , dersom en er villig til å rette på dem. Ingen er feilfri - heller ikke ledende kamerater. Vi er ingen "monolittisk enhet."

Du avslutter innlegget ditt med et PS : "Før ikke DS lese §4."

§4 er vedtektenes disiplinærparagraf. Viss du med dette mener at vi skal suspenderes, ekskluderes e.l. , så mener vi du skyter langt over mål. Du gjør et grovere overtramp enn det vi gjorde ovafor I. - du tar "mannen istedenfor ballen". Du forfølger personene istedenfor politikken.

Det er klart det kan finnes grunnlag for dette dersom overtrampa virkerlig er store så er ikke sjølkritikk godt nok. Men vi kan ikke dele ut disiplinærstraffer for all slags feil. Og spesielt ikke for feil som kamerater ikke er ene-eksponenter for. Derfor vil vi avvise ditt PS.

Så til spørsmåla dine. Du sier vi ikke sier noe om årsakene til feila - overtrampet. Det er formelt riktig - vi sier ikke noe sted, "Årsakene er:....". Men protokollen avsluttes slik: "Lederens og S.'s debattform var derfor bare egna til å styrke byråkratiet i partiet - og undergrave demokratiet."

Årsakene var først og fremst overflatisk behandling av de politiske problema I. reiste. Vi har gjort det klart ovafor I. at vi ikke er enig i hennes politiske standpunkter - men når vi skulle "bekjempe" dem tydde vi til flakskler og utskjelling istedenfor grundige undersøkelser og polemikk. Dette er byråkraters metode for å behandle politiske spørsmål.

Årsaken til feilen vår var derfor ikke vår personlighet e.l. , men et langt mer omfattende politisk problem i hele partiet - nemlig byråkratiet.

Vi løser ikke partiets problemer med å utvikle politikk ved at ledende kamerater skjeller ut medlemmene , eller for den saks skyld at medlemmene skjeller ut de sentrale kameratene.

Byråkratiet i partiet er seiglivet og vanskelig å få bukt med. Hele partiet har vært for sentralistisk innrette med altfor detaljerte direktiver og altfor stramme prioriteringer. Også i kaderpolitikken har det vært et gjennomgående byråkratisk og sekterisk avvik som bl.a. tar lite hensyn til de omgivelsene vi lever i. Disse feila har gjennomsyra hele partiet - og vi er ikke skyldene for dette , verken i DS eller i landet. Eksemplet daghjemdebatten viser at vi ikke er fri fra slike feil . Det finnes også flere eksempler på byråkratisk takling av problemer fra vår side. Men vi løser ikke dette ved å "ta mannen." Vi ønsker debatten først og fremst på politikken , slik at vi kan utarbeide metoder osv. for å rette på dette. Først når vi har gjort en slik politisk avklaring er tida inne til å diskutere personer også. Derfor ønsker vi mer kritikk - og mer omfattende , flere eksempler osv. og vi lover å følge den opp i ledelsen av partiet i distriktet.

Du spør hvordan det er mulig at så ledende folk kan gjøre sånne feil, hvorfor dette ikke sto i protokollen , om vi har en feilaktig innstilling osv.

I tillegg til det som står over vil vi hevde at nettopp protokollen viser at vi har en innstilling som går ut på å lære av medlemmenes kritikk , at vi har en innstilling som går ut på å vise tillit til medlemmene ved å foreta sjølkritikk - at vi faktisk ber om mer kritikk. Vi tåler det. Vi er enig med deg at dette er viktig - og vi takker for kritikken.

Hvordan skal vi korrigere feila spør du?

For det første ved å arbeide mer med å finne en korrekt løsning på byråkrati problemet i partiet. For det andre ved å ta din kritikk som en alvorlig advarsel , og for det tredje ved å studere grundigere.

Ditt siste krav er vi ikke villige til å etterkomme. Du krever en intern offentliggjøring av hvem S [redacted] og H [redacted] er. Dette strider mot vår sikkerhetslinje.

Det er partiets politikk å ikke offentliggjøre den interne oppbygginga , hvem som sitter hvor osv. Dette gjør vi for å skjule partiorganisasjonen for SIPO, infiltratører, nysgjerrige og alle slags spioner. Vår sikkerhetspolitikk er et prinsipp. Dersom vi skulle oppfylle ditt ønske om slik offentlighet ville vi bryte vedtektene grovt (i motsetning til hva vi har gjort). Vi ser ingen grunn til å legge deler av partiet åpent fordi om det reises kritikk av ledende organ. Men - vi skal gjøre et unntak - fordi H [redacted] er partiets offentlige talsmann : T [redacted] H [redacted].

At han og S [redacted] er blant "de mest ledende i distriktet" får ellers stå for din regning.

Etter oppdrag fra DSAU -

H [redacted] og S [redacted].

FRAM FOR EN KONSTRUKTIV KRIK AV BYRÅKRATIET I PARTIET -
OG AV LEDENDE ORGANER !

VI ER NOEN POLITISKE AMATÖRER!

Bakgrunnen for innlegget mitt er at jeg ikke er fornøyd med tingenes tilstand når det gjelder organisasjonen AKP.

Jeg mener Partiet jobber dårlig, organisasjonen er ineffektiv og klassesammensetninga er ikke bedra. Altfor mange arbeidere har vært innom og snudd etter kort tid. De har følt seg uskolerte og har hatt lite å gi oss andre, syns de. Dessverre.

Det at alt dette for lov å skje er alvorlig, og værre vil det vel bli når den nye sikkerhetsinnstruksen begynner å gjelde. Da blir det fare på ferde!

Nok surmuling. Hva må gjøres for å få en virkerlig kommunistisk organisasjon. (Idag er det mye anarkisme mener jeg.)

Jeg mener hovedfeilen er amatørisme på det organisasjonsmessige plan. En organisasjon er to ting:

1. Et felles mål eller idegrunnlag,
2. de mennesker som tilhører organisasjonen.

Det første tror jeg vi har relativt bra grep over. Men jeg tror vi har fullstendig oversett at det trengs mennesker til å anvende disse almenne retningslinjene.

Vi mangler kort og godt kvalifiserte ledere, og p.gr. av vår praksis i avdelingene vil vi heller ikke utvikle nye.

Den lærepenge partiet fikk m.h.t. økonomien viser amatørismen. Jeg er redd det gjelder flere områder.

For å begynne "nederst" tror jeg avdelingsstyrene er for svake.

Min påstand: Det er for lettvinnt å styre ei avdeling. Det er for lite motsigelser i avdelingene, styret trenger ikke skjerpe seg og medlemmene får ikke utvikla seg (til ledere). Jeg mener at det å sitte i et avdelingsstyre skulle være skolering og kompetanse nok til å ha verv i andre foreninger og lag.

Partiet vurderer heller ikke et verv i et avdelingsstyre høyt nok. Noen blir faktisk plassert der fordi "noen trengs". Mens andre i avdelinga har andre "viktigere" verv utafor avdelinga. Noen får styrevervet som en bi-jobb. Det blir vanskelig å være avdelingsstyre da.

Andre (negative) trekk ved avdelingsarbeidet er at mötene er lange og kjedelige.

Motsigelsene er kverulert fram for å få diskusjon. Forberedelsene er elendige, og det ender ofte med at folk diskuterer teoretiske spissfindigheter. I det hele tatt en amatørmessig måte å drive lagsarbeidet på. Hvorfor skal det være lettere for oss å holde möter enn for andre organisasjoner?

... ..

Som dere forstår er jeg tilhenger av å "blande bensin i middagen", dvs. å åpne partiet for dem som ikke er helt perfekte, eller sympatisørene våre om dere vil. Tenk om vi vedtok at alle som støtter oss i fagforening FN, skulle bli medlem i avdelinga! Da måtte vi ta oss sammen.

For det første gå nye veier for å gjøre møtene inninteressante, og for det andre forberede oss på kamp om sakene på dagsorden. I det hele tatt måtte vi ta avdelingsarbeidet alvorlig.

Og er det ikke bedre å få motsigelsene fram i avdelinga, istedenfor mellom avdelinga og sympatisørene? Og det er selvsagt lettere å følge opp den enkelte innafør ei avdeling enn utafør. (Om det gjøres skikkelig).

Krava til medlemskap bør være :

1. Betale kontingent,
2. delta på møtene,
3. ikke bryte partidisiplinen.

Mye kan sies, men det er nå på sin plass med en konklusjon.

En organisasjon, et parti, eller et individ utvikler seg bare gjennom kamp. Vi må få fram en kommunist mest verdifulle egenskaper - evnen til å lede og organisere. Vi må ikke tro at alle vil bli like flinke. Ting utvikler seg ujamnt. Slik er det også med politisk arbeid. Alle vil ikke jobbe like mye, og mengda har med politisk nivå å gjøre. Vi må ikke slå handa av dem som bare deltar i "minimumskravet" for å være medlem. Det er vel med dette som med idretten at masseidretten skaper eliteidrett.

Og eliteidretten er nødvendig for masseidretten. Et godt råd til kameratene på distriktsstyrenivå : Vis hva dere duger til, kutt ut den anonyme tilværelsen som gjør at ingen kjenner dere! Det hjelper lite om dere er flinke til å svinge partiriset innad, hvis medlemmene ikke har tillit til deres dyktighet. Dere må vise at dere er like flinke som andre partiers tillitsmenn på samme nivå. Hvis dere er dyktige og har de andre egenskapene som skal til, så blir dere også populære. Jeg tror vi ikke skal undervurdere hva popularitet og tillit har å si i partiet og blant massene. Vi trenger vel alle forbilder og idealer, la de være kommunistiske!

På topplanet forstår vel alle hvor viktig det er å ha en dyktig og populær partiformann og andre ledende kamerater!

VI [REDACTED].

OPPSUMMERING AV JULEMESSA I PORSGRUNN OG KK.s MASSEKONFERANSE.

Hovedtendensen ved julemessa var at den ligna mer på et loppemarked enn en julemesse.

De gjenstandene som kom inn var i hovedsak : Brukte bøker (stort settsolgt)- gamle plater (stort sett solgt)- klær for voksne (varierende kvalitet)- barneklær (mye fint)- mange gjenstander (keramikk, bestikk, nips ol)- kjøkkenbord, kjøleskap, barnevogn. I tillegg endel håndlagde klær, tepper og vevd jakke som ble solgt ut. Og det var også endel godt brukte barneleker.

Årsaken til at det ble lite julemesse og mye loppemarked var at det ble altfor knapp tid. At det var et hastverksarbeid.

For å rette på dette bør en til neste år begynne med planlegging og organisering av messa på høstparten. Messa bør også bli arrangert tidligere.

For å sikre at det kommer inn mye hjemmelagd bør en arrangere julemesseverksteder i de forskjellige områdene. F.eks at depoene utvides til også å bli verksteder.

Julemessa-salget:

På julemessa er det viktig å lage seksjoner-sånn at messa blir oversiktlig og grei. En må og vurdere prisene nøye , utifra den spesielle verdien en gjenstand kan ha blandt enkelte grupper. F.eks. ble "anarkismens bibel" solgt for 30kr., mens den godt kunne ha blitt solgt for minsti 100kr.

Loddsalget:

I år ble det plukket ut endel gjenstander, noe som fungerte bra. Den erfaringen vi gjorde var at vi ikke trenger så mange gjenstander, men at en kan plukke ut få men fine ting.

EN bør også ,itillegg til loddsalg på messa , ha eksternt salg f.eks. fra stand. Det kan også virke bra for annonseringa av messa.

Lokalet-antall folk.

Utifra de gjenstandene vi hadde på messa, var det bra at messa ble arrangert i oktober-huset. Skal vi få til et skikkelig gjennombrudd må vi ha et annet lokalet De fleste folkene som besøkte messa, var folk som ston nært Klassekampen. Mesteparten av salget foregikk på fredagen. Bokkafeen ble stort sett godt besøkt.

Prepagandaen:

Opplegget var stort sett bra. Det var bra med plakafer i Porsgrunn. Utdeling av løpesedler via Klassekampen fungerte bra. Det som var mindre bra var at det var for knapp tid fra annonseringa startet til julemessa begynte.

Konferansen:

Forarbeid : Det blei lagt ned altfor lite arbeid med konferansen. Det som blei gjort var at vi skaffet et lokale , skaffet ei innledning og annonserte at det var møte.

Dette er en grov undervurdering av det å lage en massekonferanse.

Propaganda : Propagandaen var dårlig. En av årsakene var at Klassekampen brakk om annonsa feil.

I tillegg var annonseringa altfor allmenn. Det nytter ikke å sette opp et det er møte da og der , og så tro at folk strømmer til.

Det var heller ingen personlig mobilisering.

Lokalet kom altfor seint. Frammøtet var skandaløst dårlig.

Politisk innhold : Med de foru tsetningene vi hadde var innledninga stort sett bra. Den stilte opp en del viktige problemer.

Utifra dette kan vi oppsummere at det var feil å arrangere julemesse og massekonferanse samtidig.

Konferansen burde vært et eget arrangement. Formålet med konferansen var å styrke arbeidet med Klassekampen. Dette blei ikke oppnådd.

I hovedsak var julemessa et hastverksarbeid - hvor det var for mye lopper.

Det økonomiske utbyttet var bra , noe som delvis skyldes de lave utgiftene. Oppslutninga om julemessa var dårlig - beste stort sett av kjente "travere".

Julemessa har hatt lite å si reint politisk seivere.

E [REDACTED]

KARAKTEREN TIL DEN 2. VERDENSKRIG OG EI NY FÖRKRIGSTID.

Det er ting som tyder på at Kina har endra eller er i ferd med å endre syn på karakteren til 2.verdenskrig. Det tyder i såfall på at dei ikkje lenger har det synet som Mao Zedong hadde , at krigen endra seg frå å vere ein urettferdig omfordelingskrig til ein rettferdig anti-fascistisk krig i og med det tyske angrepet på Sovjet-Unionen. I Beijing Review er det nyss gjengitt ein artikkel av Stalin der det blir hevda at 2.verdenskrigen var ein rettferdig anti-fascistisk krig frå England og Frankrike si side frå starten av.

Det er interessant nok kva kineserane meiner , men det er meir interessant og viktig å avklåre kva stilling vi skal ta til dette. Partiprogrammet vårt står klart Mao si analyse , så den sida av saka er grei.

Det er likevel ein del spørsmål ein kan stille seg.

Heil frå tidleg på - 30 tallet åtvåra Stalin mot den framveksande fascismen , og det blei arbeidd mykje for å byggje ein einskapsfront mot fascismen. Slik sett var det klart at krigen som ville kome heile tida ville ha ein anti-fascistisk karakter , kampen mot den tyske nazismen. At England og Frankrike gjekk i krigen fyrst og fremst for å forsvare sine eigne imperialistiske interesser er sjølsagt , men det gjorde dei like mykje etter angrepet på Sovet. At det fyrst med dette blei grunnlag for ein verkeleg einskap mot fascismen er sjølsagt rent.

Vi kan trekke nokre paralellar fram til idag. Vi lever i ei førkrigstid. Sovjet er på offensiven og vil utløyse ein 3.verdskrig. Deira metodar er terror og undertrykking , fascisme. Politikken til Kina , og politikken vår er å samle flest mogleg i ein front mot sosialimperialismen - ein anti-fascistisk front.

Vi må kunne slå fast at krigen vil få ein anti-fascistisk karakter heilt frå starten av , der folk og nasjonar i verda vil måtte stå samla for å slå den sovjetiske fascismen. Kina sitt forslag om ein allianse mellom Kina , Japan og USA stemmer også overens med dette.

Dette meiner eg og E.M. saman med det at Kina ikkje heilt fylgjer det tre vurdar teorien strekar opp - 2. og 3. verda skal samlast mot USA og Sovjet i den 1.verda - men meir til alle krefter mot Sovjet.

Håpar på kommentarar og ytringar til dei spørsmåla eg reiser.

G. [REDACTED]

